WYDZIAŁ POWIATOWY
w BRZEZINACH.

L. 3496.

Przedmiot: odszkodowanie i zapomogi za padłe i zabite, na zarządzenia władz państwowych, zwierzęta domowe.

Brzeziny, dnia 24 września 1928 r.

Do

URZĘDÓW GMINNYCH
powiatu Brzezińskiego.

W celu zaznajomienia ludności tut. powiatu w sprawie objętej nagłówkiem, komunikuję co następuje:

1) Odszkodowanie od Państwa należy się za zwierzęta zabite na zarządzenie władz państwowych (Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych Dz. U. R. P. Nr. 77) lub padłe wskutek szczepienia, trzebienia i innych zabiegów, przewidzianych w tem rozporządzeniu, jak również za zwierzęta wywłaszczone (art. 60) t. j. konie uznane za chore lub podejrzane o zarazę stadniczą.

2) Skarb Państwa wypłaca zapomogi za zwierzęta, co do których urzędowo stwierdzono (przez państwowego lekarza weter.), że padły na księgosusz, zarazę płucną, otwartą gruźlicę, pryszczycę bydła rogatego z wyjątkiem cieląt do trzech miesięcy, nosaciznę, zarazę stadniczą, wściekliznę zwierząt jednokopytowych, bydła rogatego, świń, owiec i kóz, oraz na pomór i zarazę świń z wyjątkiem osesków, o ile śmierć zwierzęcia nastąpiła po uczynieniu zadość obowiązkowi zgłoszenia (art. 20) jak również za zwierzęta jednokopytowe, bydło rogate, owce i kozy, u których po śmierci stwierdzono urzędowo wąglik, szelestnicę, lub zarazę dziczyzny i bydła rogatego.

3) Odszkodowanie lub zapomoga za zwierzęta zabite lub padłe nie należy się w wypadkach następujących:

a) jeżeli posiadacz, nabywając zwierzęta, wiedział, iż są dotknięte chorobą zaraźliwą lub podejrzane;
b) za psy i koty zabite na zarządzenie władz;
c) za zwierzęta spędzone do rzeźni i na targowiska rzeźne;
d) w razie niespełnienia w ciągu 24 godzin obowiązku zgłoszenia wybuchu zarazy lub jej podejrzenia albo też zaniedbania obowiązków z art. 21 który brzmi: osoby, które zwierzętami władają, winny równocześnie ze zgłoszeniem:
   1) zwierzęta chore i podejrzane odosobnić od innych zwierząt, które mogłyby ulec danej zarazie;
   2) nie wyprowadzać takich zwierząt poza obręb swego gospodarstwa;
   3) zabronić dostępu do miejsca postoju takich zwierząt osobom postronnym, z wyjątkiem organów władzy i lekarzy weterynaryjnych;
   4) zwierzęta padłe i zabite przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności;
e) w razie nie stosowania się do innych przepisów tegoż rozporządzenia, tudzież zarządzeń szczególnych, mających na celu zwalczanie danej zarazy;
f) za zwierzęta stanowiące własność Państwa.

4) Odszkodowanie lub zapomoga ze zwierzęta zabite lub padłe nie należy się również:

a) za zwierzęta sprowadzone z zagranicy wbrew obowiązującym przepisom;
b) za zwierzęta, które padły lub zostały zabite z powodu choroby wywołanej niedozwolonem sprowadzeniem z zagranicy innego zwierzęcia lub przedmiotu o ile zwierzęta należą do winnego posiadacza lub osób współwinnych;
c) za zwierzęta sprowadzone z zagranicy choćby w sposób legalny — o ile stwierdzono, że u zwierząt tych zaraza wybuchła przed upływem terminu przez Ministra Rolnictwa dla poszczególnych chorób ustanowionego

Odszkodowanie lub zapomoga należeć się jednak może, jeżeli dostarczono dowodu, że zarażenie nastąpiło dopiero po sprowadzeniu zwierzęcia.

Jeżeli posiadacz przed sprowadzeniem wiedział o chorobie lub podejrzeniu, odszkodowanie lub zapomoga nie należy się także za inne zwierzęta tego samego posiadacza, padłe lub zabite w związku z przeniesieniem zarazy.

5) Odszkodowanie wynosi **pełną wartość szacunkową zwierzęcia:**

a) za zwierzęta z wyjątkiem ryb, zabite na zarządzenie władzy, jeżeli na podstawie wyniku sekcji stwierdzono, że są wolne od zarazy z powodu której wypłaca się odszkodowanie.
b) za zwierzęta zabite z powodu księgosuszu i pryszczycy;
c) za zwierzęta padłe wskutek szczepienia, trzebienia i innych zabiegów zarządzonych przez władze.

6) Za zwierzęta zabite na zarządzenie władzy odszkodowanie wynosi:

a) cztery piąte wartości szacunkowej, gdy zwierzęta były dotknięte zarazą płucną, otwartą gruźlicą, zarazą stadniczą;
b) trzy czwarte wartości szacunkowej, gdy zwierzęta były dotknięte nosacizną, wścieklizną, pomorem i zarazą świń, cholerą drobiu i pomorem kur.

7) Za ryby zabite na zarządzenie władzy, należy się posiadaczowi połowa różnicy wartości tych ryb w stanie żywym i śniętym, określonej zgodnie z punktem 10 do 13 (art. 84 do 87).

8) Zapomoga wynosi trzy czwarte wartości szacunkowej zwierzęcia padłego na księgosusz, zarazę płucną, otwartą gruźlicę, pryszczycę, nosaciznę, zarazę stadniczą, wściekliznę, pomór i zarazę świń, wąglik, szelestnicę lub zarazę dziczyzny i bydła rogatego, o ile istnieją warunki przewidziane punktem 2-im.

9) W wypadkach, w których należy się odszkodowanie lub zapomoga, zwierzęta zabite lub padłe albo części tych zwierząt pozostawiają się posiadaczowi, o ile zwierzęta te lub ich części uznane będą przez państwowego lekarza weterynaryjnego za nadające się do użytku.

Wartość tych zwierząt, wzgl. ich części określa się według przepisów punktu 10 do 13 i potrąca z ustalonego odszkodowania lub zapomogi.

Starosta może za zgodą posiadacza zwierzęcia nie pozostawić mu zwierząt podlegających zabiciu; w tym wypadku posiadacz otrzyma należne odszkodowanie lub zapomogę w całości.

10) Wartość szacunkowa zwierzęcia lub zbiorowiska zwierząt (pszczoły, ryby, raki) stanowi średnia z trzech kwot oszacowania przez trzech oceniciéli, a mianowicie: dwóch biegłych zaprzysiężonych i państwowego lekarza weter.

11) Za podstawę oszacowania bierze się wartość targową zwierzęcia lub zbiorowiska zwierząt, uwzględniając przytem odznaczające je zalety hodowlane i osobliwą użyteczność gospodarczą. Nie uwzględnia się zmniejszenia się wartości wskutek szczepienia zarządzonego przez władze lub wskutek zarazy, którą zwierzęta są dotknięte, wyjąwszy gruźlicę.

12) Oszacowania dokonuje się przez każdego z oceniciéli osobno, o ile możności przed zabiciem, z oszacowania spisuje się osobny protokół.

13) Jeżeli według okoliczności ustalonych przez państwowego lekarza weter. odszkodowanie lub zapomoga, należne posiadaczowi, nie mają przewyższać stu złotych, oszacowanie to wykonuje sam państwowy lekarz weterynarji bez wzywania biegłych (oceniciéli).

14) Przyznanie należnego odszkodowania lub zapomogi i zarządzenie wypłaty należy do wojewody.
Odszkodowanie lub zapomoga wypłaca się właścicielowi zwierzęcia, a o ile ten nie jest znany, faktycznemu posiadaczowi.

15) Wypłata odszkodowania lub zapomogi uzależniona jest też od urzędowego stwierdzenia badaniem rozpoznawczem w wyznaczonych państwowych Instytutach weterynaryjnych nadesłanych próbek zwierzęcych na swoiste zarazki przy następujących zaraźliwych chorobach zwierzęcych: wągliku, szelestnicy, zarazie dziczyzny i bydła rogatego, gruźlicy bydła rogatego w postaci otwartej, pomorze i zarazie świń.

16) Z chwilą dokonania wypłaty gasną pretensje z czyjejkolwiek strony do Państwa z tytułu odszkodowania wzgl. zapomogi.
Osoby uprawnione do otrzymania odszkodowania lub zapomogi, niezadowolone z decyzji wojewody (punkt 14) mogą w terminie jednego miesiąca od daty doręczenia im decyzji wojewody wytoczyć przed właściwym sądem powództwo o odszkodowanie, wzgl. zapomogę.

17) Świadczenia Państwa wymienione w rozdziale niniejszym wyczerpuje wszelkie odszkodowania i zapomogi z tytułu wykonania tego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej i żadne pozatem roszczenia do Państwa interesowanym nie służą.

18) Posiadaczom zwierząt, którzy ścisłem stosowaniem się do zarządzeń władz przyczynili się do rychłego stłumienia zarazy i ponieśli przytem dotkliwe straty gospodarcze, a w myśl wspomnianego rozporządzenia nie mają tytułu do odszkodowania lub zapomogi, Minister Rolnictwa może według swego uznania przyznać stosowną nagrodę.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego: STAROSTA (—) Sz. Tułecki.

Druk. L. Landau w Brzezinach.

BRZEZINACH

SPRAWA URZĘDOWA
wolna od opłaty pocztowej

Do

Biblioteki Miejskiej

w Bydgoszczy

Starostwo Brzezinskie

Egzemplarz obowiązkowy

STAROSTWO